

enim fuit egerendis ex corpore recrementis motus præstare uoluntarios. si casu enim naturali duntaxat motui excrementorum propulsio committeretur, continuo recrementa emanaret: atque id præterquam quod foedissimum censeretur, ad plurimas actiones, quas tota uita obimus, insignes noxas inferret. Quo minus igitur uesicæ circulares fibræ, urinam quoties ipsa aut copia, aut mala quapiam qualitate hominē grauatur, etiam citra hominis impetum propelleret, Natura meatui uesicæ hunc musculum præfecit, quo laxato urina transuersarum uesicæ fibrarum uel pressa excernitur, interdum etiam huic functioni auxiliantibus abdominis musculis, & septo transuerso spiritus compressu ad inferiora depulso. Quum uero urina effluxit, denuo musculus constringitur, quicquid ex urina reliquum meatui adhuc inhæret protrudens. Relinquantur autem tres quatuorue guttulæ, quæ emissæ iam urina promanare solent. Atque hic alter præsentis musculi usus censendus est. Quod uero ad excretionis promptitudinem uelocitatemque quicquid (ut Galenus asserit) auxiliatur, quodque præcipuus ipsius sit usus, nequeo satis assequi. Quo enim magis remittitur, suamque comprimendi uim laxat, eo liberior reddit meatum, qui apertus & amplius maiorem urinæ à circularibus uesicæ fibris pressæ copiam transmittit, quam si laxatus musculus non nihil suas fibras ad expulsiōem dum urina profuit quoque intenderet, ac nescio qua ratione per uniuersum egerendi tempus ageret, ita angustior meatus reddens, foelicioremque urinæ excretionem uitians. Nec profecto aliud (& si Galenus secus arbitretur) est, quo meatus ne præter arbitrium urina emanaret, arctaretur, ab hoc, quem modò narramus, musculo. Quandoquidem à Galeno in medium adductam meatus angustiam & longitudinem uarijs circumactibus iunctam, refellit muliercularū urinæ meatus: qui etsi perinde ac uirorum ad insertionem usque, quam in uteri ceruicem molitur, arctus sit, breuis tamen est, & recta deorsum breui intervallo uteri collo exporrigitur. Cæterum ceruicis uesicæ musculi administrationem in secundum post hoc Caput reijciam, ibidem illum unā cum sedis musculis aggressurus.

DE RECTI INTESTINI MUSCULIS.

Caput LI.

- RECTI intestini portio cū suis musculis à corpore resecta, quæ dū reliqua eximimus intestina, in corpore adhuc relinquere solemus.
- A Rectum intestinum, quod in libri quinti tabulis euadet conspicuum, præsertim autem octaua figura & uigesima secunda.
- B, C Duo musculi, intestinum post egestionem sursum trahentes.
- D Musculosa substantia penis radici adnata, in mulieribus porro ad infimam pudendi partem commissæ.
- Insuper D sedes notatur, à qua in penem musculi duo pronascuntur.
- E Circularis musculus, ne præter arbitrium excrementa deiciantur præcauens.

Musculi sedem attollentes.

AVDATA nunquā satis Natura recti intestini extremo musculos largitur, qui in secum excretionem protrusum recti intestini finem, alacriter sursum reuellunt: dein alium dat musculū, qui intempestiuam inuoluntariamque excrementorum egestionem prohibet. Musculi itaque sedem sursum attrahentes, lati & tenues, neque admodum carnosī aut rubentes sunt, uix ab aliquibus ossibus originem ducentes. A ligamentis enim ex pubis ossibus, & coxendicis osse, & sacro exortis, quæ huius regionis musculis obducuntur, ipsaque demum peritonæi infima sede utrinque singuli enascuntur musculi, qui deorsum protensi, rectum intestinum amplexantur, extimæ ipsius tunice inserti. Præsentis musculi quum lati admodum sint, & suis finibus totam intestini latitudinem ambiant, ipsorum portio radici quoque penis, mulieribus uero uteri collo adnascitur. Quod nonnulli perpendentes, tres sedem sursum agentes musculos recensuerunt. Vt cumque uero sit, omnes horum musculorum partes pari præficiuntur muneri, quo sedem ilico ab excretionem sursum alliciunt, qui deorsum pellebatur uel abdominis musculorum, & septi transuersi, auxiliantibus etiam subinde omnibus thoracem arcuantibus spiritumque continentibus musculis. Cæterum illis qui anum sursum ducunt musculis nullus è regione opponitur contrariæ functionis opifex, quemadmodum in omnibus ferè alijs partibus musculi equidem opponi consueuerunt. Neque oscitanter hic Natura priuatim ab aliorum musculorum constructione aberrauit. sciebat enim interdum à musculis octo abdominis unā cum septo transuerso,

uerso, sedem adeo propellendam, ut ne à relatis quidem musculis promptè quæ horum sine alius præterea musculus extremum recti intestini ad cutem usque prædictis similiter non admodum carnosus, sed mucore quodam oblitus exit orbiculares transuersas uel adipiscitur. Elatiori parte qua dictis musculis coniungitur inferiori est: quæ autem cuti (ut laborum musculi) permiscetur, peculiaris efformat. Cohæret autem fibrosis nexibus meatui uesicæ in uiris, in ceruicis uteri principio. Quamquam etiam duorum musculorum, quibus interuenit, peni committatur. Cæterum posteriori sua regione, quæ cri finem locatis ossiculis (quæ Galeno incognita ostendimus) adnascitur. E necitur teretibus ligamentis à sacro osse incoxendicis os pronatis. Præsentem adeo, atque medentium uulgus arbitrat, breuis est, sed longus, & secundum intestini longitudinis interuallum exporrectus uisitur. Quod non perfunctorie pendendum, qui sedis fistulas & excrecentias, quas Cæcæ uariæ & nonnullæ uariæ subinde præscindere ueretur, huius musculi muneris abolendi metu. Licet etiam ut ferro diuidatur, aut quauis alia occasione diuisa laceretur, tamen quidum intestini longitudinem sit, eius munus non ita promptè in eiusmodi adnascitur. Musculus iste circularim intestinum ambiens, illius orificium stringuntatem intestina naturali suo motu recrementa continuo egerant, sed ut remole, aut uitata quapiam qualitate hominē excrementa molestant, musculus huius fidem ianoris ea transmittat. Quemadmodum itaque huius musculi cum uesicæ plexante eadem est effigies, ita etiam utrorumque par usus, quo nimirum coquod etiam ambos nonnulli σφιγκτηρ, quasi dicas constrictores, appellamus.

COLLI VESICÆ ET ANI MUSCULORUM administratio, Caput LII.

COLLI uesicæ & ani musculorum administratio ab ipsa natura. hanc enim à peritonæo quæ internæ pubis ossis regit cullello aut nouacula liberare adeo conuenit, ut ipsa non sua sede peritonæo sit continua. Deinde penem à pubis re oportet: quod ubi inuicem hæc committuntur, medio cics, quum neruis duntaxat & fibrosis nexibus penis ibi ubi inuicem ossa remouentur, penisque corpora initium cullello horum corporum initia proximè ab exortu sunt abraadenda, ut penis pendear. Mox cultro aliquo pubis ossa inuicem dirimes, sectione per ipsorum ossa. quam sanè leuiori opera quam plerique autumant perfecis, si modo ossa admittim terigeris. Hæc sectio quoniam prius femora erant distensa, ilico uti secedant, occasio erit. Quo uero remouit ossa disiungas, uehementius quoque cenda sunt. quod feceris longè commodissimè, si uno cadaueris crure à mensa liquo adhuc illi incumbere, in mensæ latus acutum uel, os sacrum collocaueris, que femoribus & ilium ossibus reflexis, ossa pubis quantum lubet diduxeris, uniuerfa cum pene in conspectu adeo iacet, ut etiam musculum uesicæ colloptè animaduersurus sis. Vt autem sedis musculos pariter intuearis, cullello mul cum ipsius ceruice à recto intestino transuersis sectionibus separanda elanguinem, si is ex uenis & arterijs profluxerit, spōgia sedulo elues. Vix enim modum operose omnia uasa uinculis ita interciperi possis) fiet, quin inter dissiliquod, aut casu punctum ictum, aut transuersim necessario incisum, sanguin Ablata igitur uesica, et connexu recti intestini musculorum ad penis radicem uesicæ perpenso, eius intestini musculos aggredieris, qui sanè citra operosam summè conspicui, si modo diligenter ab ipsis sanguinem, qui hic solet esse msterferis. Operæ precium nunc foret, ualidiùs adhuc pubis ossibus diremptacutiori ligamentum sacrum os ilium ossi connectens in sinistro latere diuidecrus cum osse quod sacro committitur seorsum tractari possit, dextroque crurehareat, aut sinistro, prout nimirum musculos qui adhuc reliqui sunt, in de crure aggredi uisum erit. Ad hanc effigiem crus illud conspicitur, quod decim sculorum tabulam constituit.